

*Doneu-nos
l'alegria*

2019

Proposta de vetlla de pregària

Montserrat

Ant. Serviu el Senyor amb alegria.

Salm 99

Aclameu el Senyor, arreu de la terra,
doneu culte al Senyor amb cants de festa,
entreu d'avant d'ell amb crits d'alegria.

Reconeixeu que el Senyor és Déu,
que és el nostre creador i que som seus,
som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Entreu als seus portals enaltint-lo,
canteu lloances als seus atris,
enaltiu i beneïu el seu nom:

«Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles.»

Paraules d'introducció

Serviu el Senyor amb alegria: no hi ha una altra manera de servir-lo. Déu estima el qui dóna amb alegria, al qual es lliura enterament en un sacrifici, perquè no hi ha cap motiu que justifiqui el desconsol.

Tal vegada pot semblar aquest optimisme excessiu, perquè tots els homes coneixen les seves insuficiències i els seus fracassos, experimenten el sofriment, el cansament, la ingratitude, potser l'odi. Els cristians, si som iguals als altres, ¿com podem estar exempts d'aquestes constants de la condició humana?

Seria ingenu negar la reiterada presència del dolor i del desànim, de la tristesa i de la soledat, durant el nostre pelegrinatge en aquest món. Per la fe hem après amb seguretat que tot això no és producte de la casualitat, que el destí de la criatura no és caminar cap a l'aniquilació dels seus desitjos de felicitat. La fe ens ensenya que tot té un sentit diví, perquè és propi de l'entranya mateixa de la crida que ens porta a la casa del Pare. No simplifica, aquest enteniment sobrenatural de l'existència terrenal del cristià, la complexitat humana; però assegura a l'home que aquesta complexitat pot estar travessada pel nervi de l'amor de Déu, pel cable, fort i indestructible, que enllaça la vida a la terra amb la vida definitiva del cel.

Pausa de silenci

Primera lectura

Del profeta Sofonies

3,14-18

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec». Jo faré que en tu no se sentin més planys, et trauré la vergonya que has de suportar.

Salm 65

Aclama Déu, tota la terra.

Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.

**R./ Per tu el Senyor, s'ha transportat d'alegria,
et renova el seu amor.**

Veniu a contemplar les gestes de Déu.

Que n'és, d'admirable, el que fa amb els homes!

Convertí la mar en terra ferma,
passaren el riu a peu eixut. **R./**

Ell és la nostra alegria,
ell que sempre governa amb el seu poder.

Els seus ulls vigilen les nacions;
que es guardin els rebels de revoltar-se. **R./**

Pobles, beneïu el nostre Déu,
feu sentir el vostre crit de lloança;

Déu ens preserva la vida
i manté segurs els nostres peus. **R./**

Del Papa Francesc en la seva Exhortació Apostòlica Evangelii Gaudium (4-5)

La invitació més contagiosa a l'alegria potser sigui aquesta que hem sentit del profeta Sofonies, que ens mostra aquest Déu com un centre lluminós de festa i d'alegria que vol comunicar al seu poble aquest goig salvífic. M'omple de vida rellegir aquest text: «El teu Déu està enmig de tu, poderós salvador. Ell exulta de goig per tu, et renova amb el seu amor, i dansa per tu amb crits d'alegria» (3,17)

És l'alegria que es viu enmig de les petites coses de la vida quotidiana, com a resposta a l'afectuosa invitació del nostre Pare Déu: «Fill, en la mesura de les teves possibilitats tracta't bé [...] No et privis de passar un bon dia» (Si 14,11.14). Quanta tendresa paterna s'intueix rere aquestes paraules!

L'Evangelí, on enlluerna gloriosa la Creu de Crist, invita insistentment a l'alegria: «Alegra't» és la salutació de l'àngel a Maria (Lc 1,28). La visita de Maria a Elisabet fa que Joan salti d'alegria al si de la seva mare (cf. Lc 1,41). En el seu cant Maria proclama: «El meu esperit celebra Déu, que em salva» (Lc 1,47). Quan Jesús comença el seu ministeri, Joan exclama: «Aquesta és la meua alegria, que ha arribat a la seva plenitud» (Jn 3,29). Jesús mateix «es va omplir d'alegria en l'Esperit Sant» (Lc 10,21).

El seu missatge és font de goig: «Us he dit aquestes coses perquè la meua alegria estigui en vosaltres, i la vostra alegria sigui plena» (Jn 15,11). La nostra alegria cristiana beu de la font del seu cor sobreixent. Ell promet als deixebles: «Vosaltres plorareu, però la vostra tristesa es convertirà en alegria» (Jn 16,20). I insisteix: «Tornaré a veure-us i s'alegrarà el vostre cor, i ningú no us podrà treure la vostra alegria» (Jn 16,22). Després ells, en veure'l ressuscitat, «es van alegrar» (Jn 20,20). El llibre dels Fets dels Apòstols conta que en la primera comunitat «prenien l'aliment amb alegria» (2,46). Arreu on els deixebles passaven, hi havia «una gran alegria» (8,8), i ells, enmig de la persecució, «s'omplien de goig» (13,52). Un eunuc, tot just batejat, «va seguir joiós el seu camí » (8,39), i el carceller «es va alegrar amb tota la seva família per haver cregut en Déu» (16,34). Per què no entrar també nosaltres en aquest riu d'alegria?

Pausa de silenci

Al·leluia

Evangelí

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

1,39-56

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà. Entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cridat! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

Maria digué: «La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.»

Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

Acabat l'evangelí es pot fer una homília o guardar una estona de silenci meditatiu o llegir el text que proposem a continuació.

Amb vós, Mare de Déu, hi ha alegria

Units a tots els pobles de la terra us felicitem perquè heu cregut. Vós us anticipeu a la nostra resurrecció, el nucli de la nostra fe. Quina festa tan nostra la vostra! Sou l'arca de l'aliança que uneix l'home amb Déu, font d'alegria que no cessa de rajar. La vostra festa és una simfonia d'alegria que recorre els nostres sentits. Tots vam entrar, com a germans, en la vostra festa per honor del vostre Fill Jesús, per glorificar-vos a vós, Mare de Déu, per l'alegria de tota l'Església.

Què cantarem amb vós en aquest misteri tan gran de la vostra donació a Déu en Jesucrist? Que en Déu hi ha espai per a l'home. Déu mateix és la casa amb moltes morades. Déu és la casa de l'home, el seu destí, el seu futur.

Déu ens espera! Aquesta és la nostra alegria. A l'anar a l'altre món, no anem al buit. Ens espera la bondat del Pare, l'amor de Jesús, la comunió de l'Esperit. Ens espera també la vostra bondat de Mare, com aurora i esplendor de l'Església peregrina que anhela un dia aconseguir el que Déu ha preparat per a tots els qui l'estimen.

Pregàries

Doneu-nos, Senyor, el do de l'alegria,
que canta sense reserves,
la bellesa del món,
la grandesa de l'home,
la bondat del seu Déu.

Doneu-nos, Senyor, el do de l'alegria,
que em faci sempre jove,
encara que els anys passin;
l'alegria que omple de llum el cor.

Doneu-nos, Senyor, el do de l'alegria,
que omple de somriures,
d'abraçades i de petons,
la trobada d'amics, la vida i l'amor.

Doneu-nos, Senyor, el do de l'alegria,
que m'uneixi a vós,
el Déu sempre present,
en qui tot convergeix i en qui tot s'inspira.
Doneu-nos, Senyor, el do de l'alegria,
que encoratja el cor
i ens mostra un futur
ple de benediccions, malgrat el dolor.

Doneu-nos, Senyor el do de l'alegria plena
en el vostre Fill Jesucrist
que ens ha ensenyat a dir
amb la confiança dels infants:

Parenostre

Oració

oh Déu,
vós ompliu el món d'alegria amb l'encarnació del vostre Fill;
concediu-nos als qui venerem la seva Mare,
com a causa de la nostra alegria,
de seguir sempre els camins dels vostres manaments i
de posar els nostres cors allí on es troba l'alegria veritable.
Per nostre Senyor Jesucrist.

O bé:

Santa Maria, Mare de Déu de l'Alegria: Mireu-nos en aquesta vall de llàgrimes -peregrins de immortalitat- i concediu-nos l'alegria de viure complint la nostra missió, la que Déu ens ha confiat. Amén.

En temps pasqual:

Oh Déu,
vós ompliu el món d'alegria
amb la resurrecció del vostre Fill, Jesucrist, Senyor nostre,
per la intercessió de la seva Mare, la Verge Maria,
concediu-nos d'arribar al goig de la vida eterna.
Per nostre Senyor Jesucrist.

Virolai

Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al Cel.

Ditxosos ulls, Maria, els que us vegem!
ditxós el cor que s'obri a vostra llum!
Roser del Cel, que els serafins voltegen,
a ma oració doneu vostre perfum.

SANTUARI DE MONTSERRAT Centre de Coordinació Pastoral

08199 Montserrat (Barcelona)

Tel. 93 877 77 66

ccpastoral@santuari-montserrat.com

www.abadiamontserrat.net